

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia|| Ivridica,|| Sev Ivs Civile Theologicvm,||

Fickler, Johann Baptist

Dilingæ, 1575

VD16 F 976

Ab Ecclesiæ Romanæ autoritate neminem sine scelere discedere posse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63414)

*AB ECCLESIAE
ROMANAE AVTORITATE
NEMINEM SINE SCELE-
RE DISCEDERE
POSSE.*

† In decretis Bonifacii PP. II. hac epistola adscribitur Iustino: ego verò eam Iustiniani omninò esse censuerim, quãdoquidem huius tempore Bonifacius iste sedi Apostolicæ præfuerit. Hoc etiã huius Epistole Data liquidum facit, testatur enim Iustinianũ eo tempore tertio fuisse Cos. unã cũ Oreste V. C. Cos. quo tempore nec Iustin. I. in viuis, nec II. in Impio fuit, id quod ex historiis, & ex factis consularibus, & ex Datis multorum per C. passim Iustiniani II. facile deprehendi potest.

* Matth. 16.

‡ Imperator sentit eorũ memoriã in Missa fieri non debere qui ab Ecclesia Romana se metipso separãt.

† IVSTINIAN. IMP. AD EVLALIVM
Episcopum & Eccles. Carthaginensem.

PRIMA SALVS RECTAE FIDEI REGVLAM CVSTODIRE, ET A CONSTITVTIS PATRVNVLATENVS DEVIARE, & quia non potest Dñi nostri Iesu Christi prætermitti sententia, dicẽtis: * tu es Petrus, & super hanc Petram adificabo Ecclesiã meam. Et hæc quæ dicta sunt, rerum probantur effectibus, quia in sede Apostolica extra maculã semper est Catholica seruata religio. De qua spe et fide minimè separari cupientes, & Patrum sequẽtes constituta, anathematizamus omnes, qui contra sanctam Romanam & Apostolicam Ecclesiam superbiendo, suas erigunt ceruices: sequentes in omnibus Apostolicam sedem, & prædicantes eius omnia, spero, vt in vna cõmuniõne vobiscum, quam sedes Apostolica prædicat, esse merear, in qua est integra & vera Christiana religio & perfecta soliditas, promittens sequestratos à cõmuniõne Ecclesiæ Catholicæ, id est, non consentientes sedi Apostolicæ, ‡ eorum nomina inter

inter sacra non recitanda esse mysteria. Quod si in aliquo à professione mea deuiare tentauero, his quos damnaui, duplicem mea sententia esse profiteor. Hanc autem professionem meam manu mea subscripsi, & Bonifacio sancto & venerabili Papæ urbis Romæ direxi, DAMNANS ET ANTECESSORES ET SUCCESSORES MEOS, ET OMNES, QUI SANCTAE ROMANAE ET APOSTOLICAE ECCLESIAE PRIVILEGIA CASSARE NITUNTUR. Hinc enim supernæ misericordiæ documentum perdocetur, quando & mundani Principes causas fidei cum reipublicæ ordinatione coniungunt, & Ecclesiarum præfules, quod ad dispensationem suam pertinet, officij memores exequuntur. Talibus enim indigebat post discordiæ procellas religio Christiana rectoribus, qui compressis prouida dispensatione turbis diu pergrinatam pacem depulsa tempestate reducerent, ut in futura post sæcula ad propositi sui exempla tendentes, sibi ascribendum indubitanter ostenderet, quicquid Domino placitum posteris pro sua imitatione fecissent. Benedicamus Dominum, fratres charissimi, nostris hoc diebus fuisse concessum, & totis orationum & curarum viribus adnitamur, ut quæ Dei ope benè cœpta sunt, ipso adiuuante per omnia compleantur. Sperandum enim est, ut ad compagem corporis sui reliqua, quæ adhuc diuisa sunt, membra festinent, & à potioribus

Iustinianus
damnat adim-
mentes priui-
legia sedi A-
postolicæ.

Religionem
Christianam in-
digere Papa.

Membra mi-
nora à maio-
ribus

ribus discre-
pare non de-
beat.

Pſalm. 105.

ribus minora non discrepent. Ad quod, cū me dilectio tua Christianæ studio charitatis horretur, debet, quod inuitat, sequi, & quod amandum suadet amplecti. Similē enim iam fidei curam gerentes, per religiosam patientiam, par etiam præmium de boni operis speramus affectu. Neque enim difficultatibus est cedendum. Non enim fatigatur asperis fides, nec ad cęlorū ardua per procliuē tenditur, nec remunerationē citra laboris exercitium quis meretur. Vndē ne facientes bona deficiamus, specialiter admonemur etiam testante Pſalmista: Beati qui custodiunt iudiciū, & faciunt iustitiam in omni tempore; quia non initium laboris remunerationem præmij consuevit inuenire, sed terminus. Ergo studium sollicitudinis assumentes, quibus est vna in communione societas & credulitas, quemadmodum de vnitatē sedis Apostolicæ & Constantinopolitane Ecclesiæ pariter exultamus in Domino, ita de reliquorum quoq; (sicut affectione admones) redintegratione lætemur, & curemus præmium, vt fidem integritatem que nostram immaculatam ab omni cōtagione seruemus. Nosti enim, frater charissime ac sanctissime, **QVIA ECCLESIASTICA SERVANT VINCULA CONCORDIAM, QVÆ NOS AB HAERETICORVM TVEATVR INSIDIIS, PER QVAM ETIAM CANONVM CVSTODITVR INTEGRITAS.** His in robore suo omni circum-
spectione

spectatione seruatis, remedia sperantibus con-
 seruantur. Habet enim Ecclesiasticarum ordo
 regularum, & ipsius forma iustitiæ, vt medi-
 cina rationabilis benignè & fideliter speranti-
 bus non negetur, nec quiquam est ita ab hu-
 manitate discretus, quem non à rigore distri-
 ctionis inclinet cauta simplicitas. Sed vt cautè
 hoc cæterasque querelas, aut errores alicuius
 cui valeas expedire, dilectissime frater, perso-
 nam meam te in hoc oportet induere, scientè
 in huiusmodi causis (sicut prædictum est) quid
 cauendum sit, & ita omnia præuidendum, vt à
 te non ambigas rationem dispensationis hu-
 ius Deo esse reddendam, ita tamen, vt eos qui
 fuerint communionis sociati, vel per vos se-
 di Apostolicæ vestra nobis scripta declarent,
 quibus etiam, & quam contententiam libello-
 rum obtulerint, inseratur. Sic quoque humilita-
 tem debemus tenere in mente, vt inde ordinis
 nostri dignitatem seruemus in honore, quate-
 nus in nobis nec humilitas timida, nec ratio
 sit superba. Omnipotens Deus, charissime, sua
 te protectione custodiat, atque ad cælestis re-
 muneracionem patriæ multiplici animarum
 fructu perducatur. Deus te incolumè custodiat,
 reuerendissime frater. Dat. VIII. Kal. Iusti-
 niano III. & Oreste V. clariss. Coll.

IMPP. VALENTIN. ET MARTIAN. AA.
 Leoni reuerendissimo Archiepiscopo gloriosæ
 ciuit. Romæ.

AD hoc maximum imperium venimus Dei
 prouidentia, & electione Senatus excellen-
 tissimi,

tissimi, cunctæque militiæ, vndè pro reuerenda & Catholica religione Christianæ fidei, cuius auxilijs virtutem nostræ potentia confidimus gubernari, tuam sanctitatem principatum in Episcopatu diuinæ fidei possidentem, sacris literis in principio iustum credimus alloquendam, inuitantes atq; rogantes, vt pro firmitate & statu nostri imperij, æternam diuinitatem tua sanctitas deprecetur, &c.

DE IMPERIO ROMANO EIVSQUE PRINCIPIS

officio, religione & fidei Catholicæ professione, atq; primum de Sacerdotij & Imperij affinitate.

Caput hoc in plura capitula subdivisum est, quibus singulis breuia argumenta titulorū loco præfixa sunt, ex quibus & quæ in marginibus annotata sunt Lector facili negotio colligere potest, quid eodem hoc toto capite comprehendatur.

IVSTINIAN. IMPERATOR IN PRAEFAT. Auth. Quom. oport. Episcop. & cat. cleric. ad ordinat. perduci.

Sacerdotium
& imperium
Dei dona.

Principi cura
esse debet de
sacerdotum
honestate.

Maxima quidem in omnibus sunt dona Dei à suprema collata clementia, Sacerdotium & Imperium, illud quidem diuinis ministrans, hoc autem humanis præsidens, ac diligentiam exhibens, ex vno eodemq; principio vtraque præcedentia humanam exornant vitam. Ideoque nihil sic erit studiosum Imperatoribus, sicut sacerdotū honestas: cum utiq;